

عنوان مقاله:

بررسی فقهی حقوقی مطالبه خسارت عدم ایفای تعهدات

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فقه اقتصادی، دوره 5، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سهند نجادی ایجادکار - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

جواد کاشانی - دانشیار گروه حقوق خصوصی و اقتصادی، دانشکده حقوق، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

حمیدرضا علومی یزدی - دانشیار گروه حقوق خصوصی و اقتصادی دانشکده حقوق، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مطالبه خسارت عدم ایفای تعهدات از موضوعات محل اختلاف در فقه است که از منظر حقوقی نیز محل بحث و بررسی است. هدف مقاله حاضر بررسی امکان و شرایط مطالبه خسارت عدم ایفای تعهدات است. مواد و روش ها: مقاله حاضر توصیفی تحلیلی است. مواد و داده ها نیز کیفی است و از فیش برداری در گردآوری مطالب و داده ها استفاده شده است. ملاحظات اخلاقی: در این مقاله، اصالت متن، صداقت و امانت داری رعایت شده است. یافته ها: یافته ها بر این امر دلالت دارد که در فقه چندان به بحث مطالبه خسارت عدم ایفای تعهدات پرداخته نشده و در کل می توان به وجود دو دیدگاه در این خصوص قائل بود. برخی قائل به جبران خسارت هستند اما مشهور فقها چنین دیدگاهی ندارند. در فقه تاکید اصلی بر الزام اجرای عین تعهد است. حقوق ایران، ضمن تاکید بر الزام اجرای عین تعهد، فسخ قرارداد و مطالبه خسارت نیز پذیرفته شده است، اما قانون گذار در مواجهه با مسئله خسارت به کلی گویی بسنده کرده است؛ قانون گذار ایران نه تنها انواع خسارت قابل جبران را به صراحت تعیین نکرده است، بلکه حتی در موارد تعیین شده نیز ضابطه ارزیابی خسارت را به دست نمی دهد؛ این در حالی است که انگار قانون گذار اصل وجود طریق جبرانی خسارت را در نقض تعهدات قراردادی نیز با قاطعیت در نظر نگرفته است. نتیجه: لازم است در حقوق ایران، با توجه به اینکه در بسیاری مواقع الزام به اجرای عین تعهد وجود ندارد، مطالبه جبران خسارت، روش های جبران و ابزارهای ارزیابی خسارت به صورت دقیق تری مورد توجه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

مطالبه خسارت، عدم ایفای تعهد، اجرای عین تعهد، روش جبران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1863826>

